

Η Η Ζ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΔΕΥΤΕΡΑ. Εβδομάδα Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

„Ηχος πλ. α'.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος

Μαρίνης.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

**Εύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε
ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἔξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω**

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.
 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
 Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
 εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα .. Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
 Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργης, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός..

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ²
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

Στιχηρὸν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος
Ὕχος πλ. δ' "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν
ἐπηρμένην ὄφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν
Θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς
τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ
παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ
νικήσασα."Ω τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ
καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν
ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος πλ. δ'

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν
ἐπηρμένην ὄφρύν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν
Θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς
τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ
παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ
νικήσασα."Ω τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ

καὶ χάριτος! ἥτις ἡμῶν, πᾶσαν
ύπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος πλ. δ'

Μάρτυς Μαρῖνα πανένδοξε, τὰς
ούρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα,
σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων
στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει
τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς
τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι
καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. "Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὕχος πλ. δ'

Μάρτυς Μαρῖνα πανένδοξε, τὰς
ούρανίους μονάς, ἐπαξίως οἰκήσασα,
σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ Μαρτύρων
στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει
τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς
τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβείαις σου, καὶ
πταισμάτων ἄφεσιν παρὰ Θεοῦ, αἴτησαι
καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος πλ. δ'

Μάρτυς Μαρίνα Πανεύφημε, οὕτε
 βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ
 ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ
 τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν
 ἀγάπης ἔχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς
 ὥραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ
 σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἵσπερ
 κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος πλ. δ'

Μάρτυς Μαρίνα Πανεύφημε, οὕτε
 βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς ἡ
 ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάριτες, οὐ
 τερπνότης νεότητος, τῆς πρὸς Χριστὸν
 ἀγάπης ἔχώρισεν, ἐφιεμένην τῆς
 ὥραιότητος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, τοῦ
 σεπτοῦ νυμφίου σου, ἐπιτυχεῖν, ἵσπερ
 κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ὅχος β'.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν ψαλμοῖς
 ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνήσωμεν Μαρίναν τὴν
 μάρτυρα· ὅτι καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν
 εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον
 ἔχθρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῆς
 κατεπάτησε· διὸ καὶ τελειωθεῖσα, εἰς
 οὐρανοὺς ἀνίπταται, τὴν κάραν
 στεφηφοροῦσα καὶ ἀνακράζουσα· Σὲ
 νυμφίε μου ποθῶ, καὶ τὸ τοῦ πόθου
 φίλτρον ἔχουσα, ὑπὲρ σοῦ τὰς σάρκας

μου τῷ πυρὶ παρέδωκα, κατασκηνώσω
οὗν εἰς τὰς αἰωνίους σου μονάς, ἐνθα
ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος β'.

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου τῆς χάριτος
ἐλθούσης, ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο
καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες,
καὶ Παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου
πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ¹
Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ίησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας Ἡχος πλ. δ'

Ίδοὺ δὴ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.
Ίδοὺ δὴ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν
αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Ίδοὺ δὴ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ
δοῦλοι Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Γυναικαὶ ἀνδρείαν τίς εὔρήσει;
τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἡ
τοιαύτη. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον,
ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη
μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ
ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα
τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίναις.

Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ
καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε
κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἵσχυρῶς τὴν ὄσφὺν
αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς
ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ
ἔργαζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὅλην
τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς ἐρείδει εἰς
ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε
πένητι, καρπὸν δὲ ἔξετεινε πτωχῶ. Ἰσχὺν
καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ
εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη
συνήχθησαν ἄμα καὶ συναχθήσονται
ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τὶς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τὶς ἀκουστὰ

ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς
μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν.

Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός,
καὶ ὁ παῖς, ὃν ἔξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ
πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἴμι.
”Εμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ’ ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἴμι ὁ Θεός,
καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ
ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ
ἥν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Υμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ’
ἀρχῆς ἐγὼ εἴμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἔξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ
τὶς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος
ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄγιος
Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ
ἄψηται αὐτῶν βάσανος.” Εδοξαν ἐν
όφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ
ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξιδος αὐτῶν, καὶ ἡ
ἀφ’ ἡμῶν πορεία σύντριψα, οἱ δὲ εἰσιν
ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὅψει ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα
παιδευθέντες, μεγάλα
εὔεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν
αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ.
Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίᾳ ἐδοκίμασεν

αύτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τούς αἱῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

·Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **T**ὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄ**γγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Σ**υγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **T**ὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **T**ὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **X**ριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **T**ῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχήρα Προσόμοια.
”Ηχος β' “Οτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.
Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ
τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς
ἀθλήσασαν, μάρτυρα τιμήσωμεν,
Μαρῖναν νύμφην Χριστοῦ· παρθενίας
χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, χρύσεον
ώς ὑφασμα, τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ
σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται
στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν
παρίσταται.

Στίχ. Ύπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον,
καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

Μέγα, τὸ κατόρθωμα τὸ σόν, μέγα καὶ
πανάριστον ὅντως, σοῦ τὸ ἐκνίκημα·
φύσις γὰρ εὔπτόητος, καὶ εύταπείνωτος,
τὸν ἀόρατον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα,
νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρῖνα σὺ
ἀληθῶς, εἶλες εύτελές ως στρουθίον καὶ
καταπατοῦσα χορεύεις, νῦν μετὰ
Ἄγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά
μου.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς νύμφη
ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρīνα σὺ ἀληθῶς,
κάλλει διαλάμπουσα, ἐνθέων πράξεων,
καὶ μαραίνουσα χάριτι, φυτὰ ἀθεῖας·
ὅθεν τὴν πανίερον μνήμην σου σέβομεν,
πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, νῦν
περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς ἴάσεων
λαμβάνοντες.

**Δόξα Πατρὶ ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ.
β'.**

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ
παρθένος, καὶ ἀθληφόρος καὶ Μάρτυς,
περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον,
καὶ πεποικιλμένη ἐλαίω τῆς ἀγνείας, καὶ
τῷ αἷματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βιωσα πρὸς
αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα
κατέχουσα· Εἰς ὄσμὴν μύρου σου
ἔδραμον, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς
σῆς ἀγάπης ἐγώ, μὴ χωρίσῃς με νυμφίε
ἐπουράνιε. Αύτῆς ταῖς ἱκεσίαις
κατάπεμψον ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ,
τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
της Αθληφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων,
έλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ὥρμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ώραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι. "Ον
ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἐτερον Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε,
τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν
κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς
καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρον,
κατεπάτησας στερβὼς, ὁφθέντα σοι
Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ,
τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Δόξα Πατρὶ .. Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'.

Τοῦ ἔχθροῦ τάς ἐνέδρας ρύμῃ διέφυγες,
καὶ αὐτῷ προσπλακεῖσα ὑπερηκόντισας,
καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν δαψιλῆ χάριν
ἀπείληφας, ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν,
πάντα κίνδυνον δεινόν, καὶ νόσους τάς
λυμαίνώδεις· διό πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
ὑπέρ ἡμῶν, Μαρίνα, ἔνδοξε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτὸς

**Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἔλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.**

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

·Ο Άναγνώστης: Εύλογησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ο ὅν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**·Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**·Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν**

**Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

**Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.**

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Άμήν.

**Η ΙΖ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.**

ΔΕΥΤΕΡΑ. Εβδομάδα Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

„Ηχος πλ. α'.

**Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος
Μαρίνης.**

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλεῖδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Άμήν.

**“Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Έκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.

φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.

(διάψαλμα).

ἔγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.

ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ’ ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἔκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα,
ἀρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἔγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ[·]
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αύτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αύτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ'
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἔδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὕφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ

χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
οὕτως εύλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.
εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·
παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
οἱ δὲ βασιλεὺς εὔφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν
αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ').

**Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ
πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
ἔμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἤσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·
μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ίνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
 καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου. εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αύτοῦ·
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αύτοῦ·

τὸν εύιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἵώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἔγνώρισε τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·

οὐκ εὶς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εὶς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,

ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·

ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ύπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη¹
αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν
λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
λόγων αὐτοῦ.

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

ἔμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἔμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἔμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι.
(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἔξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·

ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εύθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ

θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἱρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,

καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἔξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,

καμνόντων, αίχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αύτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αύτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Άπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ώραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνω κεκόσμησαι. "Ον
ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Έτερον Άπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε,
τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν
κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς
καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρον,
κατεπάτησας στερβῶς, ὄφθέντα σοι
Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ,
τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Δόξα Πατρὶ .. Άπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'.
Τοῦ ἔχθροῦ τάς ἐνέδρας ρύμῃ διέφυγες,
καὶ αὐτῷ προσπλακεῖσα ὑπερηκόντισας,
καὶ ἐκ Θεοῦ τήν δαψιλῆ χάριν
ἀπείληφας, ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν,

πάντα κίνδυνον δεινόν, καί νόσους τάς
λυμαινώδεις· διό πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
ύπέρ ἡμῶν, Μαρίνα, ἐνδοξε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτὸς
Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἔλλιπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

**Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἡχος δ' – Ο
ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα,
καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὡραῖσασα, διὰ
παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ
κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη,
ὅθεν σε ἡξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ
τιμώντων Μαρίνα πανεύφημε.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, Εἰ μὴ
γὰρ σὺ προϊστασο πρεσβεύουσα, τίς
ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσούτων κινδύνων,
τίς δὲ διεφύλαξεν ἔως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς
γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων
δεινῶν.**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Κάθισμα τῆς
Ἀγίας Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.**

Ως ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνὴ τῷ Κυρίῳ,
συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου,
τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν
ὡραῖσασα, ὅθεν εἴληφας, τῶν ίαμάτων
τὴν χάριν, ιατρεύουσα τὰ ἀρρώστηματα
πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,

Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον
φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς
τὴν σὴν ἀγαθότητα, σὲ γὰρ ἔχομεν,
ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα,
ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, **τὴν μόνην**
πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη,
σεμνή, τελείως κατεπάλαισας, ὅφιν
ἀρχέκακον, Μαρίνα πανεύφημε· ἥσχυνας
Ὀλυβρίου, τὰς πικρὰς τιμωρίας,
εὕφρανας ἀσωμάτων, τὰς χορείας
ἀθλοῦσα· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, μάρτυς,
τὴν μνήμην σου.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ
παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν
ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε,
ρῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου
Βελίαρ, στῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν
Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν **δυσωποῦσα**
έκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ'"Ηχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.

**Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

**Άγιῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ιεροκρυφίως.**

Καὶ νῦν ...

Άγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, **ἄπασαν τὴν κτίσιν**
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἡχος δ'.

**Ύπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.**

Ύπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς
μου.

**Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά
μου.**

Ύπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς
δεήσεώς μου.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἀγίοις
ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον** ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·
‘Ωμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα
παρθένοις, αἵτινες λαβοῦσαι τὰς
λαμπάδας ἔστι τῶν ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν
τοῦ νυμφίου. Πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν
φρόνιμοι καὶ αἱ πέντε μωραὶ. Αἵτινες

μωραὶ λαβοῦσαι τὰς λαμπάδας ἔαυτῶν
οὐκ ἔλαβον μεθ' ἔαυτῶν ἔλαιον· αἱ δὲ
φρόνιμοι ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς ἀγγείοις
αὐτῶν μετὰ τῶν λαμπάδων αὐτῶν.

Χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμφίου ἐνύσταξαν
πᾶσαι καὶ ἐκάθευδον. Μέσης δὲ νυκτὸς
κραυγὴ γέγονεν· ἵδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται,
ἔξέρχεσθε εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ. Τότε
ἡγέρθησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι ἐκεῖναι
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν. Αἱ
δὲ μωραὶ ταῖς φρονίμοις εἶπον· δότε ἡμῖν
ἐκ τοῦ ἔλαιου ὑμῶν, ὅτι αἱ λαμπάδες
ἡμῶν σβέννυνται. Ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ
φρόνιμοι λέγουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ
ἡμῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε
ἔαυταῖς. Ἀπερχομένων δὲ αὐτῶν
ἀγοράσαι, ἥλθεν ὁ νυμφίος καὶ αἱ
ἔτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
γάμους, καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. "Υστερον δὲ
ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθένοι
λέγουσαι· Κύριε Κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν. Ο
δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
οὐκ οἶδα ὑμᾶς. Γρηγορεῖτε οὖν, ὅτι οὐκ
οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾧ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.

Δόξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με Ὂσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶς ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

Δόξα Πατρί ... Ἡχος β'.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου πρεσβείαις
Ἐλεῆμον, ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἔγκλημάτων.

Κα νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἔξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν
ἔγκλημάτων.

Ἡχος β'.

Στύχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.

Ίδιόμελον.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμά σου
προσενήνοχας, τῷ σῷ νυμφίῳ Χριστῷ,
Μαρīνα μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε·
ἀντάμειψιν δὲ εἴληφας στέφος
ἄφθαρτον, παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν
καὶ τὸν ἀρχέκακον ἔχθρον, ώραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ
σωτηρίου ὄνόματος τοῦ Σωτῆρος
Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων θαλάμων
ἡξιώθης, ώς παρθένος, καὶ μάρτυς
Χριστοῦ πολύαθλε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου ...

Κύριε ελέησον (12)

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ...

ΚΑΝΟΝΕΣ.

**‘Ο Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὡδὴ α’ Ἡχος πλ.
δ’.**

‘Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν
αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ
Ισραηλίτης ἀνεβόα, Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Στίχ. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς
σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, “Ω
Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν
δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,
πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν
ψυχήν, εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Στίχ. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν, σοὶ
γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν
ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. ‘Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ
σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ
ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**‘Ο Κανὼν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος,
οὗ ἡ Ἀκροστιχίς. Χριστοῦ
Παρθενομάρτυρα νύμφην ἄσμασι**

**μέλπω. Ποίημα Θεοφάνους. Ὡδὴ α'
Ὕχος πλ. δ' Ὅγραν διοδεύσας.**

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν
λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ'
αύτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου
φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν σοφῆ
διανοίᾳ, κεχρημένη Μάρτυς Χριστοῦ,
παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως,
κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ίκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταῖς σαῖς
ίκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν,
διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν
παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λαμπρυνθείς, ὁ νοῦς
σου Μαρίνα, τῶν τυράννων τὰς ἀπειλάς,
οὐκ ἔπιηξε μάρτυς τοῦ Σωτῆρος, θείᾳ
δυνάμει κρατυνόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν
ούσιώδη συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς,

κυήσασα ταύτην Θεομῆτορ, καὶ τὰ
δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

**Ό Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν
τῇ θ' Ὡδῇ. Ποίημα Θεοφάνους. Ὡδὴ α'
“Ηχος δ' Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.**

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι,
περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις
ἰερῶς, θεουμένη Πανεύφημε, καὶ
φωτισμὸν πρεσβείαις σου, παρεχομένη
τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ἄθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον
ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν
γεωργεῖς, γεωργῷ συντηρούμενον, τῷ
τὴν ἴσχὺν σοι πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς
ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Πορφύραν, σῶν ἔξ αἰμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ
ἄνω κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια,
καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, μάρτυς Μαρίνα
κατηγλάϊσαι.

Δόξα Πατρί ...

‘Ρωσθεῖσα, τοῦ παντουργοῦ πανεύφημε,
δυνάμει Πνεύματος, τὸν ἴσχυρὸν
ἀνδρείως συμπλοκαῖς, ἐταπείνωσας

τύραννον, μεγαλαυχίᾳ χρώμενον, καὶ
σοῖς ποσὶ Μάρτυς ὑπέταξας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας
χάριτος, Θεογεννῆτορ ἄχραντε· διό, σε
Μαρῖνα ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω
σου, τῷ σῷ γίῳ προσαπενήνεκται.

Ωδὴ γ', Κανών τῆς Θεοτόκου Ἡχος πλ. δ'
Ο Εἰρμὸς.

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε,
καὶ τῆς Ἑκκλησίας δομῆτορ, σὺ με
στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν
ἔφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ίσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πιστῶν
Δέσποινα, χαῖρε κραταιὰ προστασία,
χαῖρε ἀντίληψις· χαῖρε βοήθεια,
ἀμαρτωλῶν· χαῖρε τεῖχος τῶν
προσκαλουμένων σε, χαῖρε τοῦ κόσμου
χαρά.

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρὸν
ἔρεισμα· χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ἡ
ἐπανάκλησις, δι' ἣς ἀπέλαβον, τὴν
παλαιὰν εύκληρίαν, χαῖρε ἡ ἀνοίξασα,
πάλιν Παράδεισον.

Στίχ. 'Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Χαῖρε ἄφλεκτε βάτε, χαῖρε φωτὸς ὄχημα,
χαῖρε τοῦ Ἡλίου νεφέλη, χαῖρε περίδοξε,

καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως καθέδρα·
χαῖρε πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος
Θεοῦ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε ἀγνὴ
Δέσποινα, χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ
ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν
Γεωργὸν τῶν ἀπάντων, χαῖρε γῆ,
ἀλήθειαν ἡ ἀνατείλασα.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τῆς Ἅγιας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Οὐκ
ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς.

Στίχ. Ἅγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Οὐ πῦρ ούδε μάστιγες, ούδε ξίφους
άκμή, οὐ τυράννων ὥμότητες, ούδε
θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας
έχωρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

Στίχ. Ἅγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Ὑπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν
καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε,
εύσεβείας κρηπῖδα, θεμένη τῆς πίστεως,
ἐν πέτρᾳ Παμμακάριστε.

Στίχ. Ἅγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἔχρημάτισας, ἐν
παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι,
τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι
παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

Στίχ. Άγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Άγιων αἰμάτων σου Καλλιπάρθενε, οἱ
κρουνοὶ προχεόμενοι, πᾶσαν
κατέσβεσαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,
καὶ δῆμον προσήγαγον, Μαρτύρων τῷ
νυμφίῳ σου.

Στίχ. Ύπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Ρωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε
όμιοφρόνως δοξάζομεν, σάρκα
γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι·
διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον
ἀνεκαίνισας.

**Κανών γ', Ὡδὴ γ', τῆς Ἅγιας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος δ' Εὐφραίνεται
ἐπὶ σοὶ**

Στίχ. Άγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ
νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς
σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν
θνήσκεις θάνατον.

Στίχ. Άγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν
Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν
ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Στίχ. Άγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.

Αίμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθεῖας τὴν
πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν
ἥρδευσας, ὡς Μαρίνα μάρτυς τὸ
φρόνημα.

Δόξα Πατρί ...

Ως μάρτυς μαρτυρικήν, ἐνδεικνυμένη
καρτερῶς ἔνστασιν, τὸν πτερνιστὴν
πτέρναις σου, ταῖς ὥραιοτάταις
συνέτριψας.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ
πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας,
σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ**

**Γίῶ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κάθισμα Ὁχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρῖνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν
τύραννον ἔχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ
Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας
γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν,
ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἔχθροῦ,
πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες
τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου ἀοίδιμε,
Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τούς
τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν
Θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ²
πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει
σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ³
ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἄαρὼν τὴν
βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ
σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεύσιν ἐκραύγαζε.
Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, **πάλιν**
μένει Παρθένος.

**Κανών α', Ωδὴ δ', τῆς Θεοτόκου Ὁχος
δ' Ο Είρμὸς.**

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ,
ἐπὶ Θρόνου Θεότητος,
ἐν νεφέλῃ κούφῃ,

ἥλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος,
 τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ, καὶ διέσωσε,
 τοὺς κραυγάζοντας·
 δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν φωναῖς ἀσμάτων πίστει,
 σοὶ βιῶμεν Πανύμνητε,
 χαῖρε πῖον ὄρος,
 καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι,
 χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε,
 Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον,
 τὰ τῶν εὔσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἴλαστήριον τοῦ κόσμου,
 χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα,
 χαῖρε κλῖμαξ γῆθεν,
 πάντας ἀνυψώσασα χάριτι,
 χαῖρε ἡ γέφυρα ὅντως, ἡ μετάγουσα,
 ἐκ θανάτου πάντας,
 πρὸς ζωήν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα,
 χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον,
 ἐν τῇ σῇ νηδύῃ,
 Ἀχραντε ἀκόπως βαστάσασα,
 χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα,
 ἐξ αἵμάτων σου,
 τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα,
 ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα,

τὸν τὰς ἀνομίας,
 πάντων δωρεὰν ἔξαλείφοντα,
 ἀκατανόητον βάθος, ὕψος ἄρρητον,
 ἀπειρόγαμε,
 δι' ᾧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ,
 ἀχειρόπλοκον στέφανον,
 ἀνυμνολογοῦμεν·
 Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγάζοντες,
 τὸ φυλακτήριον πάντων καὶ χαράκωμα,
 καὶ κραταίωμα,
 καὶ ἱερὸν καταφύγιον.

**Κανών β', Ὡδὴ δ', τῆς Ἀγίας
 Μεγαλομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Σύ μου
 ίσχὺς Κύριε.**

Θεοπρεπής, γέγονεν ὅντως ὁ βίος σου,
 τοῖς Ἀγγέλοις, ὥφθη ποθεινότατος, τῶν
 δὲ δαιμόνων τῇ στρατιᾷ, καὶ τοῖς
 ὑπηρέταις, ἐκείνων τῆς ἀγριότητος,
 ἀπρόσιτος ἐδείχθη· τῷ Χριστῷ γὰρ
 ἐβόας, τῇ δυνάμει σου δόξα
 φιλάνθρωπε.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἡγωνισαμένη πανόλβιε, καὶ
 προσκαίρους, πόνους ὑπομείνασα, ἐν
 οὐρανοῖς, νῦν τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ
 Δεσπότου, κομίζῃ Μάρτυς ἀοίδιμε,
 ἀπείρους εἰς αἰῶνας, σὺν Ἀγγέλοις
 βοῶσα, τῇ δυνάμει σου δόξα

φιλάνθρωπε.

Νῦν ἐπὶ σοί, χαίρει Παρθένων τὸ
καύχημα, νῦν Μαρτύρων, ὅμιλος
εὐφραίνεται, νῦν καὶ τὸ πλῆθος τῶν
εὔσεβῶν, ἐπισυναχθέντες, χορεύουσιν
ἀγαλλόμενοι, βοῶντες τῷ Δεσπότῃ, ἐν
φωναῖς ἀσιγήτοις, τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

"Ολη καλή, πέφηνας κόρη καὶ ἄσπιλος,
ῶφθης ὅλη, νύμφη παναμώμητος, τῷ
τῶν ψυχῶν, κάλλους ἐραστῇ· διὰ γὰρ
βασάνων, πυρώσεως Παμμακάριστε,
ἐφάνης λαμπροτέρα, τῷ Χριστῷ
μελῳδοῦσα, τῇ δυνάμει σου δόξα
φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀγνή, καὶ μετὰ τόκον διέμεινας· σὺ
γὰρ Λόγον, μόνη ἐνυπόστατον, τὸν τῷ
Πατρί, σύνθρονον Γίόν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα, γεγέννηκας Θεονύμφευτε,
καὶ φέρεις ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἀχώρητον
πᾶσι, καὶ τὸν πάντων τὸ κράτος
κατέχοντα.

**Κανών γ', Ωδὴ δ', τῆς Ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος δ' Ἐπαρθέντα
σε ἴδοῦσα.**

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι,
καὶ ἀφθαρσίας στέφανον, ἀναδησαμένη,

χαίρουσα παρίστασαι, Χριστῷ τῷ νυμφίῳ
σου, ὡς Μαρῖνα μάρτυς πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην
Εὕαν, μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι, τρέψασα
καθεῖλες, δείξασα ἀνίσχυρον, καὶ
χαίρουσα ἔκραζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα καθάπερ λύκοι,
οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς
αἰκίαις, ἅμωμον ὄλόκληρον, Θεοῦ
ἀπετέλεσαν, Θεῖον Ἱερεῖον καὶ σφάγιον.

Τοῦ ποιμένος θείοις ἵχνεσιν ἐπομένη, τὸ
δι' αὐτὸν ὑπέμεινας, ἐκούσιον πάθος,
Μάρτυς καὶ ἐσκήνωσας, εἰς μάνδραν
οὐράνιον, ἐνθα τῶν Μαρτύρων τὰ
τάγματα.

Θεοτοκίον

Ἡ πανάμωμος καὶ μόνη ἀγιωτέρα, τῶν
χερουβίμ φανεῖσα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν
σῶσον, πάσης περιστάσεως, τῶν πίστει
ύμνούντων σε, ἄχραντε Παρθένε
Θεόνυμφε.

Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Θεοτόκου Ἡχος δ' Ο Είρμος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,
ἐπὶ τῇ Θείᾳ δόξῃ σου,
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,

ἔσχες ἐν μήτρᾳ,
 τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,
 καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,
 πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
 σωτηρίαν βραβεύοντα.

Όδὸν ἡ κυήσασα,
 ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε,
 ἡ κατακλυσμοῦ τῆς ἀμαρτίας,
 σώσασα κόσμον,
 χαῖρε Θεόνυμφε,
 ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν,
 χαῖρε ἐνδιαιτημα,
 τοῦ Δεσπότου τῆς κτίσεως.

Ίσχὺς καὶ ὄχύρωμα,
 ἀνθρώπων χαῖρε Ἀχραντε,
 τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης,
 νέκρωσις Ἄδου,
 νυμφῶν ὄλόφωτε,
 χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή,
 χαῖρε ἡ βοήθεια,
 τῶν πιστῶς δεομένων σου.

Πυρίμορφον ὅχημα,
 τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα,
 ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον,
 ἐν μέσω ἔχων ζωῆς
 τὸν Κύριον,
 οὗ ὁ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ,
 πίστει τοὺς μετέχοντας,

καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

‘Ρωννύμενοι σθένει σου,
πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι·
Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως,
δεδοξασμένα,
καὶ ἀξιάκουστα,
περὶ ᾧ λελάληνται σαφῶς,
ὅρος ἀλατόμητον,
χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὔρυχωρον σκήνωμα,
τοῦ Λόγου χαῖρε Ἀχραντε,
κόχλος ἡ τόν, θεῖον μαργαρίτην,
προαγαγοῦσα,
χαῖρε πανθαύμαστε,
πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγὴ
τῶν μακαριζόντων σε,
Θεοτόκε ἐκάστοτε.

**Κανών β', Ωδὴ ε', τῆς Ἅγιας
Μεγαλομάρτυρος Ἕχος πλ. δ' "Ινα τὶ
με ἀπώσω.**

Ἄθλητῶν ἐν σταδίῳ, δρόμον
συντονώτατον κόρη διήνυσας· ὁ γὰρ
θεῖος πόθος, τὸ τοῦ θήλεος χαῦνον
ἐπτέρωσε, προφανῶς δεικνύων, τὸν
λογισμὸν τῶν παθημάτων, αὐτοκράτορα
Μάρτυς ὑπάρχοντα.

‘Ρανίδες σῶν αἰμάτων, Μάρτυς

ἀποστάζουσαι χλαίναν πολύτιμον, καὶ
τῆς ἀκηράτου, εὔφροσύνης χιτῶνα
έξυφαναν, ὅνπερ νῦν Θεόφρον, ἐν
οὐρανοῖς ἐνδεδυμένη, νοητῷ σου
νυμφίῳ παρίστασαι.

Τοῖς δεσμοῖς τῶν εὔχῶν σου, Κόρη τὸν
μεγάλαυχον ὄφιν ἐδέσμευσας, καὶ ὄφρὺν
τὴν πρώην, ἐπηρμένην πρὸς γῆν
ἐταπείνωσας· ἐκτελεῖν γὰρ οἶδεν, ὡς
ἀγαθὸς ὁ παντεπόπτης, τῶν αὐτὸν
φοβουμένων τὸ θέλημα.

Ύπερτέρας σε δόξης, Θείοις διαδήμασιν
ὄντως ἐκόσμησεν, ὁ νυμφίος Λόγος, δι'
αὐτὸν ἐναθλοῦσαν θεώμενος, καὶ πυρὸς
τὴν φλόγα, καὶ αἰκισμῶν τὰς ἀλγηδόνας,
καρτερῶς ὑπομένουσαν"Ενδοξε.

Θεοτοκίον

Ρυπτομένην ὄρῶντες, τῷ τῆς παρθενίας
σου τόκῳ Πανάμωμε, τῶν βροτῶν τὴν
φύσιν, τῆς κατάρας τῆς πρώην
δοξάζομεν, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, μόνη
ἀγνή δι' εύσπλαγχνίαν, ὃν δυσώπει
Παρθένε σωθῆναι ἡμᾶς.

**Κανών γ', Ωδὴ ε', τῆς Ἄγιας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος δ' Σù Κύριέ μου
φῶς.**

Φῶς γέγονας φωτί, τῷ μεγάλῳ
τρανότερον, ἐγγίζουσα καὶ φωτίζεις,

φωτοφόρον τὴν μνήμην, τὴν σὴν τοὺς
έορτάζοντας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, ὡς παρθένος
ἐνήδομαι, σὲ Κύριε ἀγαπῶσα,
σφαγιάζομαι ξίφει, Μαρīνα
ἀνεκραύγαζε.

‘Ροῦν Μάρτυς δυσσεβῶν, ἀθεῖας
ἐξήρανας, τοῖς ῥεύμασι τῶν αἰμάτων,
τῶν ἀδίκως χυθέντων, καὶ πῦρ ἀπάτης
ἔσβεσας.

‘Ολόκληρον σαυτήν, τῷ Θεῷ
προσενήνοχας, ἐρύθημα παρθενίας, ταῖς
βαφαῖς τῶν αἰμάτων, λαμπρότερον
τελέσασα.

Θεοτοκίον

‘Ροῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· ἡ Παρθένος
ἀφθόρως γάρ, γεγέννηκε τὸν τὴν φύσιν,
τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, φθορᾶς
ἔλευθερώσαντα.

Κανών α', Ωδὴ σ', τῆς Θεοτόκου Ἡχος δ' ‘Ο Εἱρμὸς.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρονες,
τῆς Θεομήτορος,
δεῦτε τάς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε,
αἰτία τῆς τῶν πάντων θεώσεως,
χαῖρε Πανάχραντε,
τῶν Προφητῶν περιήχημα,
χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε,
φλογμὸν πολυθεῖας ἡ λύσασα·
ὅθεν βοῶμέν σοι·
Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος,
ὄν Γεδεὼν Παρθένε, προεθεάσατο.

Ίδοὺ σοι Χαῖρε κραυγάζομεν,
λιμὴν ἡμῖν γενοῦ θαλαττεύουσι
καὶ ὄρμητήριον,
ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων,
καὶ τῶν σκανδάλων πάντων, τοῦ
πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωσον,
ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι·
Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος,
νεφέλη ὄλόφωτε,
ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως, ἐπισκιάζουσα.

**Κανών β', Ὁδὸς σ', τῆς Ἅγιας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος πλ. δ' Ἰλάσθητί
μοι Σωτὴρ.**

Ἀπόθετον τῷ Χριστῷ, ἐφάνης κάλλος καὶ
ἄσπιλον, καὶ ὡς πηγὴ διαυγής, καὶ κῆπος
πολύκαρπος, Μαρίνα πανένδοξε, καὶ

γνησία νύμφη, καὶ Παράδεισος
ἀσύλητος.

Νεᾶνις πανευπρεπής, ὅπίσω σου
ἡκολούθησε, δραμοῦσα πρὸς τὴν ὄσμήν,
τῶν μύρων σου Δέσποτα, τὸ ἄχραντον
Πάθος σου, διὰ καρτερίας, μιμουμένη τὸ
σεβάσμιον.

΄Υπέμεινας ἀνδρικῶς, ἀγῶνας Μάρτυς
πολύαθλε, καὶ τὸν πρὶν φρενοβλαβῶς,
μεγάλα καυχώμενον, μετ' ἥχου
ἀπώλεσας, Σταυροῦ τῇ δυνάμει, ὡς
Μαρῖνα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον

Μαρία τὸ καθαρόν, καὶ πάνσεπτον
ἐνδιαιτημα, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ,
ψυχῆς καθαρτήρια, παράσχου μοι
δάκρυα, καὶ ἐπάκουσόν μου, τῆς
δεήσεως πανάμωμε.

**Κανών γ', Ωδὴς τῆς Ἁγίας
Μεγαλομάρτυρος Ἡχος δ' Θύσω σοι,
μετὰ φωνῆς.**

Αἰμάτων, τῇ πλημμύρᾳ θαλάσσας
ἔξήρανας, κακοπιστίας, Χριστοῦ δέ, τὴν
σεπτὴν κατήρδευσας Ἔκκλησίαν, ὡς
Μαρῖνα ἀθληφόρε, παρθένων τὸ
καύχημα.

Ἄβρόχως, τῶν βασάνων διῆλθες

κλυδώνιον· ἀκαταπόντιστος ὅθεν, εἰς
λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, καὶ τῆς
ὄντως, ἀπολαύεις γαλήνης, Ἀοίδιμε.

Τύπτεσθαι, ἀνηλεῶς καὶ ῥάβδοις
συντρίβεσθαι, τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα,
πονηρὸς διώκτης προσέταττέ σε,
τεταμένην, πρὸς Χριστὸν τὴν διάνοιαν
ἔχουσαν.

"Ωρθρισας, πρὸς Χριστὸν τὰν ἀνέσπερον
ἡλιον, καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, τὴν
ψυχὴν θεόφρον σοῦ κατηγάσθης,
Ἀθληφόρε, καὶ πρὸς φῶς μετετέθης
ἀῖδιον.

Θεοτοκίον

Θάλασσαν, σπαργανώσας ὁμίχλῃ
βουλήματι, κυοφορεῖται ὁ Κτίστης, ἐκ
Παρθένου Κόρης ἀπειρογάμου, ὡσπερ
βρέφος, καὶ σπαργάνοις ἀρρήτως
εἰλίσσεται.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Κοντάκιον Ἡχος γ' Ἡ Παρθένος σήμερον.

**Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη
παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι,
στεφανωθεῖσα Μαρīνα, αἵμασιν
ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασιν
καταλαμφθεῖσα τῶν ίαμάτων, εύσεβῶς
Μάρτυς ἔδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς
ἀθλήσεως.**

Οἶκος.

**Τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, ἔρωτι τῆς καρδίας
σου ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα,
ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς
ἀειρύτοις, Παρθενομάρτυς, καὶ τῇ
ἀθλήσει σεαυτήν συντηρήσασα, ἐν τῷ
ἀφθάρτῳ ὅντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη
εύκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη,
πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητής**

λαμπαδηφόρος, εύθαλής, ἀφθάρτου
νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς
χρυσίον, **βραβεῖα νίκης τῆς σῆς**
ἀθλήσεως.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΙΖ' τοῦ μηνός Ιουλίου, Μνήμη τῆς
Ἄγιας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.
Στίχοι.**

Χεὶρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,
Χεὶρ Κυρίου χάριτι θείᾳ δὲ στέφει.
Ἐβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

**Μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Σπεράτου
καὶ Βηρονίκης.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
έλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

‘Ηχος δ'. Ωδὴ α'.

Άνοιξα τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται
Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ
Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὄφθήσομαι, φαιδρῶς
πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος,
ταύτης τὰ θαύματα.

‘Ωδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικὸν

στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

·Ωδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ
τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ
Ἅγιστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει
σου Κύριε.

·Ωδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

·Ωδὴ ζ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας
κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν
δοξάζοντες.

·Ωδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὔλογητὸς εἴ.

·Ωδὴ η'.

Στίχ. **Αἴνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν**

τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν
οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει
Ψάλλουσαν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αύτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αύτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ
σπέρματι αύτοῦ ἔως αἰῶνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καταβασία Ὡδὴ θ'.

**Ἄπας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ,
ἀϋλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ
θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω.
Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή,
άειπάρθενε.**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**'Εξαποστειλάριον Ἡχος γ' Ο ούρανὸν
τοῖς ἄστροις.**

**Μαρίνα μάρτυς Κυρίου, καὶ
καλλιπάρθενε νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου
καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως
ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς ὄργῆς καὶ
κινδύνων.**

**Θεοτοκίον Ἡχος γ' Ο ούρανὸν τοῖς
ἄστροις.**

**Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ
δωδεκάτειχε πόλις, ἥλιοστάλακτε θρόνε,
καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον
θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

**Στιχηρὰ τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος
Ἡχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.**

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι
πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι
ηὔτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων
σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν
τύραννον ἔχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε

τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων
Θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρῖνα,
καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὕχος δ'.

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι
πανένδοξε, ἀνδρικῷ φρονήματι
ηύτομόλησας, καὶ τῶν Ἑλλήνων
σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ τὸν
τύραννον ἔχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε
τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων
Θρόνον θεῖναι, σὺ κατήσχυνας Μαρῖνα,
καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Ὕχος δ'.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὔαν
γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον,
Μάρτυς ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ
ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς
σεπτοῖς σου εύσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν
ἔχουσα, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ
κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην
σου.

Στιχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

„Ηχος δ'.

“Ωσπερ προϊκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἄγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἵς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρός καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα ... Δοξαστικὸν Ἡχος πλ. β'.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἔξεφυγες βουλήν, Μαρίνα πανσεβάσμιε, καὶ ὡς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου, ὡς δὲ μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἄλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος πλ. β'.

Θεοτόκε, σὺ εἴ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστ ἡσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ της Ἀθληφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ.

**‘Υμνοῦμέν σε, εύλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

**Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.**

**Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.**

**“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμήν.**

**Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Εύλογητὸς εἰ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**

**Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με,
ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
**Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.****

**"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς.**

**Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

"Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Άπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ὡραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνω κεκόσμησαι. "Ον

ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐτερον Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε,
τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν
κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς
καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρόν,
κατεπάτησας στερρῶς, ὁφθέντα σοι
Ἀθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ,
τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Δόξα Πατρὶ .. Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'.
Τοῦ ἔχθροῦ τάς ἐνέδρας ρύμῃ διέφυγες,
καὶ αὐτῷ προσπλακεῖσα ὑπερηκόντισας,
καὶ ἐκ Θεοῦ τήν δαψιλῆ χάριν
ἀπείληφας, ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν,
πάντα κίνδυνον δεινόν, καὶ νόσους τάς
λυμαινώδεις· διό πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
ὑπέρ ἡμῶν, Μαρίνα, ἔνδοξε.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον. Ἡχος ὁ αὐτὸς.
Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε
τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς
σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ
Ἄπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν
Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ
ἔλλιπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ
προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Η Η Ζ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ
2023.

ΔΕΥΤΕΡΑ. Εβδομάδα Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

‘Ηχος πλ. α’.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μεγαλομάρτυρος

Μαρίνης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Εύλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν
καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

΄Υπέρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εύσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.΄Υπὲρ
εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Άντίφωνον Α' Ἡχος β'.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἄγιον αύτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Εύλογει,** ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε**
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ**
ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς
δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
 βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον Β' Ἡχος β'.

Στίχ. **Α**ἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον,
 αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ
 Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ
 βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον
 τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν
 αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα,
 ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
Θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας· Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ**

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ώραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι. "Ον
ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. "Εστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς
πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ
διαβήματά μου.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ώραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι. "Ον
ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Είσοδικὸν Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγιοις
θαυμαστός,..ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Μάρτυς πάνσεμνε, ἡγλαϊσμένη,
καλλιπάρθενε, ώραία νύμφη, Χριστοῦ
τοῦ Λόγου Μαρίνα πανεύφημε, τῆς
παρθενίας τῷ κάλλει λελάμπρυνσαι καὶ
μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι. "Ον
ἐκήρυξας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἐτερον Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. α'. Τὸν
συνάναρχον Λόγον.**

Μνηστευθεῖσα τῷ Λόγῳ Μαρίνα ἔνδοξε,
τῶν ἐπιγείων τὴν σχέσιν πᾶσαν
κατέλιπες, καὶ ἐνήθλησας λαμπρῶς ὡς
καλλιπάρθενος· τὸν γὰρ ἀόρατον ἔχθρόν,
κατεπάτησας στερβὼς, ὄφθέντα σοι
Ἄθληφόρε. Καὶ νῦν πηγάζεις τῷ κόσμῳ,
τῶν ἰαμάτων τὰ χαρίσματα.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος πλ. α'.

Τοῦ ἔχθροῦ τάς ἐνέδρας ρύμῃ διέφυγες,
καὶ αὐτῷ προσπλακεῖσα ὑπερηκόντισας,
καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν δαψιλῆ χάριν
ἀπείληφας, ἀποσοβεῖν ἐκ τῶν πιστῶν,
πάντα κίνδυνον δεινόν, καὶ νόσους τάς
λυμαίνώδεις· διό πρέσβευε τῷ Κυρίῳ
ὑπέρ ἡμῶν, Μαρίνα, ἔνδοξε.

Απολυτίκιον Ναού

Κοντάκιον Ἡχος β'

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
 ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
 Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
 ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
 ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
 Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
 ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
 τῶν τιμώντων σε.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ**

ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὔτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
έκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εύαρεστησάντων.

"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

"Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.
"Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον ἥχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις αύτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἔκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

Ἀνάγνωσμα 3:23-29; 4:1-5.

**Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ
νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεισμένοι
εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν**

ἀποκαλυφθῆναι. "Ωστε ὁ νόμος

**παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν,
ἴνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης
δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν
ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἔστε διὰ τῆς
πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. "Οσοι γὰρ εἰς**

Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν

ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ

**"Ελλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος,
οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς
εῖς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς
Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἔστε,
καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω**

δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος

νήπιός ἔστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου,

**κύριος πάντων ὅν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους
ἔστι καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας
τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν**

νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμου, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμου ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος β.'

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
ἔξανθήσει.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον, ε' 24 – 34.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὅχλος πολύς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὕσα ἐν ῥύσει αἷματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ιατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἐαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ

μᾶλλον είς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα
 περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὅχλῳ
 ὅπισθεν ἥψατο τοῦ ἴματίου αὐτοῦ·
 ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι Ἐὰν ἄψωμαι κὰν
 τῶν ἴματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι. καὶ
 εὔθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
 αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ
 τῆς μάστιγος. καὶ εὔθέως ὁ Ἰησοῦς
 ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν
 ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὅχλῳ
 ἔλεγε· Τίς μου ἥψατο τῶν ἴματίων; καὶ
 ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Βλέπεις
 τὸν ὅχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις· τίς
 μου ἥψατο; καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν
 τοῦτο ποιήσασαν. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα
 καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ,
 ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν
 αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. ὁ δὲ εἶπεν
 αὐτῇ· Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
 Ὕπαγε είς εἰρήνην, καὶ ἵσθι ὑγιὴς ἀπὸ
 τῆς μάστιγός σου.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
 ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
 ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλεησον.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἔλεους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἔλεησον. **Κύριε, ἔλεησον.**
Κύριε, ἔλεησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων

άμαρτημάτων καί τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
 δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
 γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
 ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
 παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἱκάνωσον
 ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
 ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
 σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
 ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
 τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
 ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
 ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
 σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
 σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
 ὅπως, ἐπιβλέψως ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,

καθαρίσης ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**΄Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὅδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου

τοῦ Ἅγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
 γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
 Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
 Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
 προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
 Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
 σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
 σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
 θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἅγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εῖ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

+ Είρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων.
- Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν

έκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**
- **Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.**
- **Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.**
- **Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.**
- **Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.**
- **Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.**
- **‘Ομολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**
- **Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.**
- **Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.**
- **Ἀμήν.**

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

**"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιον ἔστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βιῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**"Άγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμην.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἄποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπέρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσακις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
εὔχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

**Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε
τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ᾖν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθιομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἔκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,

τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
 Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
 Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
 τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
 θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
 χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
 τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
 καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾ΟΠΑΩΣ ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγίου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον

έπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
 καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
 ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
 Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
 ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
 Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
 Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
 μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
 φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
 Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
 σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
 μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
 ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
 ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
 ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
 αἰωνίου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
 Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
 Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὔλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,

εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγίου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.**

Κοινωνικὸν.

**Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.
Ἄλληλούια.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

΄Αμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἄφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
 ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ἵκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὄσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
 ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

Δι' εὔχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Άμην.